

MAGYAR CIGÁNYZENÉSZEK LAPJA

A MAGYAR CIGÁNYZENÉSZEK ORSZ. EGYESÜLETE HIVATALOS SZAKKÖZLÖNYE

Szerkesztőség és Kiadóhivatal:

BUDAPEST,

VIII. Kálvária-tér 18.

Telefon: József 405—81.

Szerkeszti: a Sajtóbizottság
Megjelenik minden hó 15-én

Laptuladonos:
Magyar Cigányzenészek
Országos Egyesülete.

Néhány szó a közgyűlésről.

A Magyar Cigányzenészek Országos Egyesületének vezetősége a napokban foglalkozott azzal, hogy miután az új alapszabályok a miniszteriumból lejönnek, közgyűlést hív egybe. Ez az új közgyűlés lesz hivatva megállapítani egy újabb esztendőre azt a programot, amelynek végrehajtásától függ a cigányzenész társadalom fejlődése. Egy új életet kell kezdeni az egyesületi életben. A komoly munkák egész sorát, az intézkedések egész tömegét kell elvégezni, majd az új vezetőségnek a közgyűlés után. Ettől az új vezetőségtől fog függni, hogy a magyar cigányzenész társadalmat behozza, egybetömörítse az egyesületünkbe, hogy ennek a tömörületnek az ereje módot adjon majd az új vezetőknek azt a sok bajt és keserűséget, amely a cigányzenész társadalom bántja, eloszlatni. Az új vezetőség lesz hivatva megoldani a betegesgélyzőpénztár kérdését is, amely ma már égetően sürgős. A közgyűlést előreláthatólag júniusban lesz lehetséges megtartani. Azonban, mert ez az új vezetőség ilyen nagy feladatok elé lesz állítva és amelynek megválasztása ettől a közgyűléstől függ, figyelemmel kell lenni a közgyűlésre is és annak összetételére. Mert a közgyűlés a jövőben nem lehet népgyűlés jellegű. A közgyűlés nem lehet hely arra, hogy a tömegerőt, a tömegelfogást hangban és ökölben terjesztjük elő, hanem a jövő közgyűlésnek egy komoly, egy egész országra kiterjedő érvényű tanácskozó testületnek kell lenni. Ebben a testületben pedig a vidéki tagjainknak épp úgy, mint a budapesti tagjainknak számarányuknak megfelelően kell tudni és szabad szóhoz jutni. Sem a budapesti zenesztársadalom nem intézkedhet a vidék rovására, sem a vidéki cigányzenészség sem dönthet egyedül a budapestiek rovására. Egyszer már számolni kell azzal, hogy az egyesületi életben csak olyan arányban jussanak szóhoz a tagok, amely arányban ez őket megilleti. De csakis a tagok és nem pedig olyanok, akik az egyesületet csak szidják, de segíteni a munkában nem segítenek. Epen ezért az új alapszabályoknak megfelelően a küldött közgyűlés gondolatával foglalkozunk, amely egyediül garanciája annak, hogy itt a közgyűlésen a komoly megfontolás lesz az irányadó és nem a nagyhangú lármázás. Örömmel tapasztaljuk, hogy a vidéki hűségesein fizető csoportjaink majdnem mindegyike képviselteni fogja magát a közgyűlésen, mert látjuk azt, hogy élénk figyelemmel kísérik az egyesületi központ munkáját. Reméljük, hogy ez az új közgyűlés megadja a módot az erőteljes fejlődésre és az új vezetőségnek az erőt a felelősségteljes hivatásának eredményes betöltésére.

Bihari.

Újabb, komoly muzsikuskok azt vitatják, hogy a cigánymuzsika nem magyar muzsika, mint ahogy nem ősmagyar muzsika a legtöbb kurucdal sem, amelyek közül talán éppen a legszebbeket Káldy Gyula szerezte s a szövege is sokjanak nem a Rákóczi-korból maradt ránk, hanem Thaly Kálmán írta nyugodt pipaszó mellett kényelmes íróasztalnál, hiába lógó is bennük a kuruc harcosok tábornúze. Ezek szerint a modern, komoly muzsikuskok szerint volt valamikor eredeti, ősmelodiójájú magyar muzsika is és ezt hangonak at teljesen cigányra a cigányok s megszékelve, átgyúrva, az ő sajátos cigánylelkük szólamával formálták át — vagy hamisították meg, zálesztették le — cigányzenévé azt, ami eredetileg más volt, ősi volt, magyar volt.

Ezt a vitát döntsek el azene okosai, tudósai, művészettörténetész- és esztéa-bölcsői, a valóság az, hogy mi a cigány-interpretálta magyar dallamokat ismerjük magyar muzsikának és ezt ismeri annak az a nagy világ is, amelyik zenei felsőiskolai abszolvas nélkül magyar dalként élvezi azt, amit a cigányok neki magyar muzsikaként nyújtanak. Az sem fontos, hogy mennyire tartja komoly értékű zenének a tudomány ezt a muzsikát; mi emellett tudunk mégis csak igazán sírni, vigadni is, különösképpen pedig sírva vigadni.

Mi magyar muzsikának tartjuk a Rákóczi kesergőjét, a Rákóczi-indulót, a Boka kesergőjét és a Dankó Pista igénytelenül kedves, együgyűen megrikító és gyerekesen felpezsdítő nótácskáját is.

Most ünnepelték Bihari halálának századik évfordulóját. Bizony szegényes ünnepség volt az. Kevesen jelentek meg rajta, egy-két beszéd hangzott el és annyi pénz sem tudtak összegyűjteni, hogy emléktáblát állítson neki a kegyelet. Cigánnyal szemben csak egyszer volt bőkezű a megemlékezés. Dankó Pistának állítottak csupán szobrot és azt is vidéken — Szegeden. Hej, ha szegény Dankó Pista megérhette volna a saját szobra avatását, mert minden vágya az volt, hogy ne nézzé cigánynak, emancipálják a nem cigány művészek sorába s e fellengős álmódoszás közben bizony egyszer Feszly Árpád előtt el is árulta legtitkosabb vágyát, hogy hej ha ő egyszer — képviselőjelölt lehetne. Cigány képviselőjelölt?! Jót nevettek ezen Fesztyék. No de legalább szobrot kapott halála után cigány létére s biz ezt kevés — képviselőjelölt fiaí mondhatják el az apjukról.

A Bihari-emlékünnepen a cigánymuzsikuskok sirtak. Radics Bélán különösképpen erőt vett az elérzékenykedés. Hiszen Bihari volt mindig a cigányok büszkesége. Az a csúnya, rücskös vén rajkó.

aki Abonyból került a pozsonyi országgyűlésre, felsőbükk Nagy Pálnak, Kölcsey Ferencnek, Berzeviczy Gergelynek húzta a fülebe s nem adott olyan fényes estét Budán a nádor, Bécsben a császár, aminek ne a Bihari muzsikája lett volna a fénypontja. Ő hódította meg a magyar vagy cigány magyarcigány muzsikának Bécsset, Lengyelországot s alig lehetett elképzelni olyan főúri dáridót, tisztújítást, ahol ne Bihari szerepelt volna alkalmi zeneművével. Az ő koronációs, primiciális szerzeményei, az ő verbunkosai voltak az akkori fejletlen zenei élet eseményei s az ő indulói népszerűek ma is: Lengyelországban az ő Chlopeczy-je, nálunk a Bercsenyi-indulója és a — Rákóczi-induló, amit ugyan el akar ugyancsak vitatni tőle a tudomány, de amelyet az ő művének tart mégis a közvélemény — főként a cigányközvélemény s komoly zenetudósok is bizonykodnak, hogy a Rákóczi-induló mégis csak ennek az öreg cigánynak a halhatatlan alkotása. Liszt Ferenc barátjának tekintette s olyan nagy véleménnyel volt róla, hogy ezzel szemben bizony nem sokat jelent az újabb zenetudósok gánccsokodása.

A pusztulása is cigányos volt. Pestre jött haza az egri tisztújításról, szekere felborult, karja eltört, megmerevedett s a hegedű utólérhetetlen virtuóza nyomorúságban, sinylődéses koldussorban halt meg, miután újjainak rugalmassága nem tudta többé kirkatni, kikacagni a hegedűből a magyar nóta lelkét.

Hozzá fogható cigányok csak az öreg Czinka s unokája, Czinka Panna voltak, meg Boka Sámuel.

A Czinkákról sok legenda kering. Az öreg szerzte a Rákóczi-síralma, Rákóczi búcsúja mellett a gyönyörűsége Rákóczi-kesergőt, amit a cigánylegenda szerint senki sem tudott kivüle igazán eljátszani, legfeljebb csak Rác Pali megközelíteni. Az sem bizonyos, hogy az öreg Czinka követte volna bujdosásában Rákóczit. Az unokája — Czinka Panna — korának tényleg legkiválóbb cigánya volt. De asszonyoknak sem lehetett utolsó, mert már tizenéves korában férjhez ment s öregségére az ő saját tizenkét fiából állott a bandája.

A Bihari és a Czinkák dicsőségével még csak a Boka Sámuelé vetekedett. Debrecen büszkeségéé, akit cigány létére már 1845-ben a „polgárok” sorába, vagyis civissé emelt a gögös debreceni civis-közárság. A „Boka-kesergő” szerzőjéé, a Kossuth Lajos kedves cigányáé, akinek házat is a muszkák perzselték föl 1849-ben, amikor is odaégett minden vagyona s ami még ennél is becsebb volt: a hegedűje. A Boka unokája volt az első cigány, aki lábba hozta Amerikát, utána Rác Pali az egész világot s ismét csak Amerikát Munczy és Erdélyi után most Berkes Béla.

A tudósok csak vitatkoznak, a cigányok mégis büszkéek lehetnek nagy elődeikre s ezek közt elsősorban Bihari Jánosra, akinek emlékét túlélte — a Rákóczi-induló.

Kun Andor.

Nemzetközi cigány futballmérkőzés lesz Budapesten.

A főváros sportkedvelő közönségének rövidesen olyan — mindeddig páratlanul álló — látványosságban lesz része, amire még a legnagyobb fantáziával sem mert volna gondolni valaki.

Körülbelül egy évvel ezelőtt a Magyar Cigányzenészek Országos Egyesületének keretén belül a fiatalabb cigánygeneráció sport klubot alapított. A védnökséget a leghíresebb cigányprimások vállalták. Természetesen futballcsapatot is szerveztek, amelynek kapitánya zombori Sipos Sanyi a népszerű fiatal cigányprimás lett. Ezután pedig — úgy, amint az a nagy klubboknál szokásos — felszerelést vásároltak, piros trikót húztak és a füstösképű legények szorgalmasan rúgták a labdát.

Egy évi trenirozás után elhatározták, hogy most már a nyilvánosság elé állnak. Ezt a tervet különben Sipos Sanyi, a kapitány, a következőkben változta előttünk:

— Meg akarjuk mutatni, hogy a cigányok tudnak olyan jól futballozni, mint hegedülni. Ép ezért, hogy megfelelő ellenfélről gondoskodjunk,

tárgyalásba bocsájtottunk egy cseh-szlovák cigány futballcsapattal.

Csehszlovákiában ugyanis a cigányzenészek már régóta futballoznak és nagyon erős csapataik vannak. A testvéregyesület készségesen

vállalkozott arra, hogy Budapestre jöjjen

és itt az egyik nagy futballpályán a közönség előtt, megküzdjünk. A tárgyalások előrehaladt stádiumban vannak és remélhetőleg rövidesen nyelbe is ütik. Akkor aztán olyan futballmérkőzés lesz itt, amelyet Pesten még nem láttak. Mi rendezzük

az első nemzetközi cigány futballmérkőzést.

Közben körénk gyűl a banda és lelkesen erősítik:

— Bizony, ilyent még nem láttak Pesten.

Vadvirágos erdő . . .

Szövegét írta: *Vecseri János.*

Zenétjét írta: *Lipitor Imre.*

Vadvirágos erdő rád borul a felhő.
Ha véled ott lakték, nem lennék kesergő.
Hej beh jókedvűen dalolnék, nevetnék,
Rózsás kőtenyékébe vadvirágot szednék.

Meséket mondanék ábrándosan néked,
Szép magyar nőtára tanítnálak téged.
Sohase üldözne más vidékre vágyunk,
Csupa öröm volna ami kis világunk.

H I R E K.

Halalozás. Csiliga Kálmán kiskünnfélegyházi tagtársunk neje, született Rác Zsuzsanna f. é. április hó 24-én gyermekágyi láz következtében 37 éves korában elhunyt. Minden haláleset tragédia, de ez különösen az. Csiliga Kálmán 3 hónap óta tüdő- és mellhártyagyulladásban szenvedett. Hét apró gyermekkel áldotta meg őket az Eg. Szép család, nagy család, de bizony sok gondot okozó család is. Nem volt elég az amúgyis nehéz helyzet, melyet a 'kegyérkereső' betegsége okozott, a nyolcadik gyermek születésébe belehalt az anya!

Kiskünnfélegyháza ösztinte, nagy részvéte mellett helyezték az elhunytat április hó 26-án a félegyházi felsőtemetőbe örök nyugalomra. Barta Lajos főként megható búcsúztató éneke alatt szem nem maradt szárazon. A sírnál a félegyházi egyesített zenekarok Völgyi Zoltán vezetése alatt játszották az elhunyt kedvence nótáit: „Hulljatok levelek...”, „Csókolom a kis kezedet...”

A nyolc kis árva pedig ott zokogott a nyitott sírnál, ahova letették azt a két kis kezét, amelyet ők többet sohasem csókolhatnak...

Meghalt Zsiga Samu. A ceglédi cigányzenészek egyik kiváló primása halt el. Hó 10-én hosszúságos szenvedés után tüdőgyümökörben Zsiga Samu el. róm. kath. vallású 49 éves cigányprimás szerényében. Végtisztességén zenésztársai testületileg megjelentek, gyönyörű koszorút helyeztek reá s a temetőhöz vezető útvonalon szebbnél-szebb gyászindulókkal kísérték el nyugvóhelyére, a Kálvária sírkertbe. Megható volt, amidőn 60 zenész legyelmezett összejárással adózott elhunyt primásának. Özvegyén kívül fia: ifj. Zsiga Samu gyászolja.

Meghalt Horváth Árpád, a kiváló szegedi cigányprimás. Horváth Árpád, Szeged közkezdvelt cigányprimása egy havi betegsége után 31 éves korában meghalt. Két kis gyermeke és szomorú özvegye siratja. Szegeden végezte a zenekolát, a Szegedi Filharmonikus Zenekar hegedűse, 16 évig a katonazenekar hegedűse volt. Nemtörzsében szép sikert aratott zenekarával. Legutóbb a Stefánia-étteremben muzsikált.

Cigányzenészek gyűlése. A cigányzenészek országos egyesületének zalaegerszegi csoportja Arvay József elnök vezetésével mellett közgyűlést tartott. A gyűlésen állástfoglalást idegen zenekaroknak a vendéglőkben és kávéházakban való huzamos alkalmaztatása ellen, mert ez veszélyezteti a helyi zenészek megélhetését. Orvoslás céljából memorandummal fordulnak a polgármesterhez. Majd azután abban a kérdésben döntöttek, helyes-e az egy helyben játszó zenekarokat egy-egy mulató kompanya kedvéért meggyengíteni. Végül pénztörössé újból Szalay Jánost választották meg.

Helyreigazítás. Lapunk f. é. április 15-iki számában Rigó Jancsi a New-Yorkban elhunyt híres cigányprimás özvegye címen cikk jelent meg. Erre vonatkozóan Rigó Jancsi özvegye megkereste szerkesztőségünket és annak közlését kéri, hogy a cikk adatai tévesek, mert fő barú zűkös viszonyok közt él, mégsem ebntenyésztésből és koldulásból tartja fenn magát. A legnagyobb készséggel adunk helyet nyilatkozatának és örülünk, hogy a helyzete nem oly kétségbeesítő, mint azt egy nagy napilap téves információja alapján megírtuk.

Vidéki zenekarvezető urak figyelmébe. Közlöm a vidéki zenekarvezető urakkal, hogy nálam a legújabb sláger partitúrák kaphatók jutányos áron. Kívánatra árjegyzéket ingyen és bérmentve küldök. Cím: Rigó Gábor, Budapest, Lónyai u. 40. I. 15.

Szive helyett a karjába lött egy cigány. Sopronban a Bécsi ucca 14. sz. ház lakóit április 21-én hangos dörrenés ijesztette meg. A dörrenés Horváth Mihály cigányzenészes lakasából hallatszott ki. Mire a kíváncsiak összeszaladtak, már előbukt a magyarzat. Horváth Mihály vérző felsőkarjával lépett ki lakása ajtaján s hangosan jajgatva ült le az ajtó lépcsőjére. Az odahívott rendőrnek előadta, hogy delután összeveszett a feleségével. Kitarító próbálás után az asszony kapta magát és elment a moziba, otthagya őt a haragjával. Ezen a szívtelenségen annyira elkeseredett, hogy elhatározta az öngyilkosságot. Fogta a revolvért és lött. De az a forgópistoly olyan rosszul hordott, hogy a szive helyett a felső karjába fúródott a golyó. Könnyben természetü sérülésével az Erzsébet-kórházba vitték.

Üdvözlét Radics Bélának. Áprilisi számunkban örömmel emlékeztünk meg Radics Bélát ért magas kitüntetéséről. Ebből az alkalomból Balázs Árpád a híres dalköltő szeretetteljes, melegságu levélben üdvözölte a kitüntetettet. Levele így szól:

Kedves jó Belám, tegnap értesültem arról, hogy jubileumod alkalmából legfeljebb helyről jövő szép kitüntetésben részesültél. Végtelen jól eső érzéssel vettem tudomást erről s nem tehelem, hogy e fölött egyszerűen napirendre térjek. Edes jó Belám, mikor a Te gyönyörűen ivelő pályád csúcsponjtján az államhatalom legmagasabb képviselője homlokodra tűzte az eismerés babériját, akkor voltaképpen a magyar nótát s annak egyik fáradatait, megalkuvást nem ismerő munkását tüntette ki, azt a magyar nótát, amelynek szolgálatába állítottad egész életed munkásságát, s amelyly külföldön és itthon csak elismerést, csak dicsőséget, csak becsületet szerzettél annak a sokat szenvedett szegény magyar hazának. Aldjon meg érte a magyarok istene, aki adott nékünk téged, hogy a bús magyar éjszakában felsíró hegedűs szava elandalítson egy szebb, egy jobb jövő délibábos képével. Amit mi, gyarló földiek Neked megadhatunk, mindent megadtunk, s amikor örömtől túlradó szívvel szorított Veled kezét, jól esik szemedből kiolvasni a becsülettel teljesített munka biztos öntudatát. És amikor ezt az alkalmat sem mulasztom el, hogy a magam nagy örömét ebben a formában is Hozzád juttassam, kérem a Mindenható, hogy áldjon meg Téged hosszú, nagyon hosszú élettél, hogy időtlen időki pályánképül szolgálhass annak az új generációnak, amely a magyar nóta iránti rajongást Belőled kell, hogy merítse s hogy azért minden magyar ember megemelt kalappal köszönthessen Téged. Aldja meg a jó Isten minden Hozzád tartozóját, hogy mintaszert családi életben is csak öröm jusson osztályrészedül. Öszinte meleg szívvel köszönt s ölel hívd

Balázs Árpád.

Az öreg Magyar. A hivatalos lap mai száma közli, hogy a kormányzó megengedte, hogy idősebb Magyar Imre cigányprimásnak a magyar népzene körül kifejtett munkásságáért legfelsőbb elismerését tudtal adják. Ez a kormányzó elismerés a debreceniek híres cigányprimásait, a Pesten közmiszt és ünnepelt Magyar Imre édesatyját érte. Az öreg Magyar, aki évtizedeken keresztül volt a debrecenki Arany Bika primása, nemrégiben kenyér nélkül maradt, mert a néger muzsika kiszorította őt is az Arany Bikából. A debreceniek azonban, akik az

őreg Magyariban ifjúságuk és az elmúlt évtizedek legszebb emlékét vesztették el, most az egyszer sarkukra álltak és egyszerűen bojkottálták az Arany Bikát, amelyhez elmaradhatatlanul hozzá tartozott az öreg magyar cigány ezüst leje.

A bojkotthoz csatlakozott a Debrecen környéki úri társadalom is, amelynek emlékeztében ott él nem egy hajnalba nyúló, nótás éjszaka, mikor idősebb Magyarai Imre nótafája sirta a magyar kesergőket, vagy szólaltatta meg a tüzes csárdásokat. Az öreg ismét visszakerült az Arany Bikába s azóta ismét a régi magyar élet mosolyog vagy könnyezik a civis város híres szállodájában. Sok-sok sikkre mellett a vén cigány bizonyára meghatva könyveli el a kormányzói elismerést is a Hajdúföld fiataljai és öregjei nagy ünneplésben akarják részesíteni, mikor mellén a kormányzói elismeréssel rákezdí a könnyecsalogató dalra: „Gyenge violának letört az ága...”

Az egyesület vezetősége a maga részéről a legnagyobb örömmel vette tudomásul a magas kitüntetés és érdemekben dús tagjának e helyen fejezi ki őszinte jó kívánatait. Kérjük a jó Istent adja meg, hogy Magyarai bátyánk meg nagyon sokáig rikassa és hangolja vígságra vonójával a sírva vígadó magyarokat!

Kávéosok küldöttsége a polgármesternél. A budapesti kávéosok ipartestületének új vezetősége küldöttségben tisztelt Spöcz Jenő polgármesternél. Mészáros Győző elnök bemutatta az új tisztikart, majd a budapesti kávéosok nevében három kértet terjesztett a polgármester elé. Kérték a fővárosi közszolgáltatások, nevezetesen a víz-, gáz- és villamosáramdíj leszállítását, az italmérségi illetékek kiszabása körül visszás állapotok megszüntetését, végül a zárórakérdés rendezése érdekében való közbenjárást. A polgármester szívesen hallgatta végig a kávéosok kérését, majd elbeszélgetett a küldöttség tagjaival.

A speciális nagy üzemeleönye. Az ipar cikkek előállítására terén mutatótechnikai fejlesztés külön bámulatra méltó abban a tekintetben, hogy az izlés és igény ezer meg ezer változatát hovatovább maradék nélkül elégti ki. Csodálatosan tapasztaljuk azt például a hangszeriparban, ahol a hangszerek külső és belső tulajdonságainak rengeteg különbözősége az izlésbeli és egyéb követelményeinek legalább is ugyanakkora tömegével áll szemben. Utóbbinak kielégedését a *Sternberg-Hangszergyár* osztály érte el, hogy mindegyik hangszere speciális osztályt létesített a *Rákóczi-út 60. sz. Zenepalotában*.

Berkes Béla amerikai turnéja. Berkes Béla és bandája newyorki sikere után Philadelphianban kezdte meg vidéki turnéját. A philadelphiai előadás előtt két nappal elővételben keltek el a jegyek, úgy hogy pótyjegyekről kellett gondoskodni. Amióta magyar művészek látogatják Philadelphiat, nem volt olyan lázas, a magyar muzsikától mámoros est, mint Berkes Béla hétfői estéje. Meg-megújuló tapsorkán seper végig a termen, amikor Berkes és bandája muzsikájának hangjai belopóztak a magyar szívekbe. Bethlehembben a jegyek ugyancsak jóval az előadás előtt keltek el. A newyorki közelvidék magyar telepei is, mind-mind, türelmetlenül várják Berkes Bélának és bandájának behirdetett előadásait. Aki épkézláb ember van ezekben a magyar telepeken, hallani akarja a magyar cigány-királyt.

Bihari János — magyar daljáték-hős. A Városi Színház megbizta Urai Dezső író és Nagypál Béla

karmestert, hogy Bihari Jánosnak, a híres magyar dalköltőnek életéből három felvonásos daljátékot írjanak. Urai már régebben elkészítette Bihari című színpadi szcenáriumát és most dolgozza fel az anyagot Kulinyi Ernő társaságában, aki a dalszövegeket írja. A zenét Nagypál régi kuruc és Bihari-féle dalokból, továbbá a saját szerzeményeiből állítja össze. A Városi Színház októberben mutatja be az új magyar daljátékot.

Magyar cigányzenészek nagy sikere Londonban. A Farsangi lakodalom londoni bemutatóján annak idején Rácz József cigányprimás és zenekara játszott a Gaiety Theatre-ben a második felvonás lakodalmos jelenetében és ezt a szereplésüket a komoly kritika is elismerően méltatta. Ráczék azóta több rendkívül előnyös ajánlatot kaptak londoni nagyszállodáktól és előkelő éttermektől, az angol zenészszevetség azonban veük szemben is ragaszkodott ahhoz az ismeretes határozathoz, hogy külföldi zenészek nyilvános szerepléséhez a reciprocitás elve alapján, nem járul hozzá. A Rácz-zenekarnak, úgy látszik, befolyásos barátai lehetnek Angliában, mert az elmúlt héten a játszási engedélyt mégis megkapták és London egyik legelőkelőbb helyén, a Leicester-square-on most megnyílt Café Anglais-ban játszanak esténként. Az egyik legelterjedtebb angol művészeti, irodalmi és zenei napilap, a „The Star” ma hozzánk érkezett számában hosszabb közlemény foglalkozik Rácz József és zenekarának bemutatkozásával. „Rigó Jancsi — írja az angol lap — annak idején méltán nagy sikereket aratott művészi játékával, bár neki nagy előnyére szolgált megkapó egyénisége. Rácz József azonban virtuozitásban és művészi előadásban még őt is felülmulja. A kitűnő magyar zenekar Liszt második rapszodiájának tökéletes előadásával óriási sikert aratott és a dínernél ülő közönség az étkezést megszakítva figyelte a Rácz-zenekar művészi játékát”. Az angol lap azzal végzi közleményét, hogy a sok jazz-band és tánczene után valóságos felgyűlés a magyar zenekar klasszikus játékát hallgatni. Rácz Józsefnek londoni sikerének híre már Amerikába is elérkezett, ahonnan tömegesen kapnak szerződési ajánlatot és az egyiket, a Waldorff-Astória-nagyszállóét, már alá is írták nagyszerű feltételekkel.

.....

királyi udvari szállítók
Budapest, VII.,
Legújabb modellű Saxaphonok. Zenekari cimbalmok
Tárogatók. Klarinetek legfinomabb és tartós kivitel
ben. Régi és új mester- és zenekari hegedűk.

A kiadásért és szerkesztésért felelős: dr Járosi Jenő,
Budapest, VIII., Róck Szilárd-utca 35.
Weinberger-nyomda, VIII. Német-u. 27. Telefon J. 322—37.